UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Postulando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

de Bal.conſ.xlvij.⁊ cclxiiij.j.li.Et an poſt ſentētiā error calculi poſ-
ſit probari:⁊ an negans calculū illo probato poſſit probare errorē
vide Paul.de Caſt.conſi.xxxvj.⁊ an ſi error calculi eſt expreſſus in
ſententia an valeat in ea parte in qua non eſt erratū. Et quid ſi iu-
dex in parte condemnauit in parte tacuit vide Feli.conſi.cxxxviij.
¶ Continere. ADDE tu eundem Bar.in l.ij.j.de re iu.⁊ Fran. de
Are.in c.quoniam contra.de proba.quod intellige ⁊ limita,quan-
do talis error nullo modo ſaluari poteſt.Ita areti.vbi.ſ.⁊ all.Bal.
in l.cum certa ratione.quando prouo.non eſt neceſ.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ Vera opin. Jacob. de Rau. Pro
hoc glo.reputata ſingu.Inſtit.de oblig. in princ.in verb. ſecūdum.
⁊ quod ibi not.

ALIA LECTVRA.

Errorem calculi. Error calculi poteſt ſe-
pius retractari, ſi nō ſit
ſecuta ſententia,vel tranſactio.h.d.Vos videtis quod iſte
tex.innuit quod ſi ſentētia eſſet lata,quod non cōpetit retractatio.
Contra hoc op.de l.j.§.j.ff. que ſen.ſine app.re. Solue vt hic no.⁊
etiam in l.cōtraria,quā no.vidiſtis in l.ij.j. quādo prouo. nō eſt ne-
ceſ.No.gl.primo non teneatur,⁊c. quia multa petitur pronūciari
per officium iudicis,vt no.Inn.in c.j.extra de offi.iudi.circa fi. Itē,
⁊ cognoſcitur per modum exceptionis, vt no.in gl. in l.j.§.j.j. que
ſentent.ſine app.re.tamē gl.ibi dicit, quod opponeretur per com-
putationem,ſententiam fuiſſe erroneam.Fran.Tigri.

De poſtulando. Rubrica. VI.

¶ Continuate rubricam,vt ſ.de pactis.

LEX I.

1 ☞ Aduocatus prohibitus aduocare quādo dicatur perpetuō
prohibitus,⁊ nu.ſ.
4 Aduocatus condemnatus ex aliqua cauſa,an tacite dicatur pro-
hibitus aduocare.

Quem a preſecto. Breuiter dicit, Qui non
appellat, videtur ſenten-
1 tie cōſentire.h.d. ¶ No.ꝙ † qui nō appellat, videtur cōſen-
tire:vt l.ab eo.j.quomodo,⁊ quādo iu.⁊ de app.l. hi qui ad ciuilia.
2 ¶ Op.de l.fi.ff.de pe.Gl.hic † ponit duas ſol.quas reprobat,⁊ po-
nit tertiā verā,Aut iudex cōdēnat aduocatū, ne poſſit eſſe aduoca
tus cauſa cognita,⁊ per ſentētiam diffinitiuā,⁊ loquitur lex iſta, q̄r
perpetuo non poterit eſſe aduocatus. Aut cōdēnat ex interlocu-
toria,⁊ tunc nō extēditur prohibitio vltra tēpus ſui officij. ¶ Vidi-
3 mus de tempore,quero quid de loco vtrū † prohibitus aduocare a
iudice iſtius ciuitatis, poſſit eſſe aduocatus in ciuitate Florentie:
Gl.reſpondet notabiliter. Aut fuit prohibitus ex cauſa, que infa-
miam non irrogat,⁊ iſta prohibitio ſe non extendit vltra locum iu-
riſdictionis iudicis prohibētis. Si vero fit ex cauſa que infamiam
irrogat,tunc videtur prohibitus in omni loco,l.ex ea.ff.eo. Opti-
mum dictum eſt,⁊ hoc ponderaui multum in l.cunctos populos.
ſ.de ſum.tri.⁊ fid.cat. ¶ Vltimo erit querendū, quid ſi aduocatus
4 eſt condemnatus ex aliqua cauſa,⁊ tamen non eſt expreſſe prohi-
bitus poſtulare, an prohibitus videatur tacite. Glo.hic intrat il-
lam materiā, quam habēs in l. quid ergo.§. pena grauior.ff.de his
qui no.infa.⁊ diſtinguitur,aut pena eſt diminuta,aut aucta.⁊ ſic ſit
diſpenſatum cum fama,vel non,quod no.⁊c.

ALIA LECTVRA.

Quem a preſecto. Non appellans a ſentētia,
confirmare videtur. h. d.
5 ¶ Opp.iſte tex.videtur innuere ꝙ prohibitus poſtulare,
videatur prohibitus in perpetuū. Cōtra iſtud opp.de l.fi.ff.de pe.
q̄r cum officiū huius iudicis eſt temporale,non videtur prohibere
in perpetuū vltra tēpus ſuum.Huius timore eſt facta gl.mag.vſqꝫ
ad verſi.idem ꝙ dicit,⁊ pro ſe dat quatuor ſol.tamen illa eſt multū
no.cum dicit gl.tu dic ſecundū Jac.⁊ ſol.eſt iſta,vbi iudex quantū-
cunqꝫ tēporalis, dummodo cum cauſe cognitione fiat,diffinitiuā
proferat poteſt in perpetuū prohibere.Valet iſta ſol.ꝙ cōſtitutio-
nes facte per Preſides prouincie quātumcunqꝫ temporales,quia
cum cauſe cognitione fiunt poſt tempus eorum,⁊ in tēpus ſucceſ-
ſorum durant arg.huius gl.Gl.e?t in c.fi.extra de offi.lega.⁊ idē eſt
6 in legato ſedis apoſtolice.Caſus eſt in d.c.fina. ¶ † Querit gl.quid
ſi ſit prohibitus poſtulare in hac ciuitate,vtrū poterit poſtulare in
alia.Gl.remittit ad l.ex ea.dic vt ibi.Et vide gl.que eſt ibi. In gl.vt
ibi.Tu dic,no.hanc ſo.cum iſta ſol.cōcor.gl.in l.j.prope fi.ff.de offi.
preſe.verb.⁊ no.gl.in l.magis puto.ff.de re.eo. Quā ſol.puto ſic de-
bere intelligi,ꝙ ſentētia interlocutoria iam ſortita eſt effectū tem-
pore magiſtratus,vel iudicis,qui tulit eam, ⁊ poſt finē officij obti-
net,⁊ durat,ſed ſi ſententia interlocutoria non eſt ſortita effectum
tempore ferentis eam,quia nō poteſt perfecte ſortiri effectū tēpore
ſuo,tūc talis interlocutoria deſinit habere vires, finito officio ſuo,
⁊ ideo eſt cautela,quod ſi ſentētia interlocutoria tēpore vnius Po-
teſtatis eſt lata que requirit executionem hominis,⁊ ſecuta fuerit,

tunc non cōfidat de illa ſententia,per hāc gl. ſed faciat eā de nouo
ferri a ſequenti officiali,vel iudice.Contrariū videbatur eius quod
gl.dixit hic,quia lex vult quod vbicunqꝫ mandatur aliquid, quod
mandās habet de neceſſitate facere,⁊ is cui mādatur,poteſt etiam
poſt mandatum illud facere,licet res non ſit integra.Ita probatur
in l.fundi.§.item ſi amicus.ff.de acqui.poſ.Fran.Tigri.

LEX II.

Nec ceterorum. Libertus nō prohibetur eſ-
ſe aduocatus. h.d. Querit
gl.vtrū illiteratus poſſit poſtulare.gl.dicit quod ſic, ſed nō
erit aduocatus,⁊ dic vt in ea.⁊ vide aliam gl.in l.j.in prin.ff.eo.⁊c.

LEX III.

1 ☞ Exceptio non numerate pecunie,an habeat locū etiam ſi pro
miſſio fuit facta,non ſpe future numerationis.

Si ſub ſpecie. Hec lex eſt ſubtilis,vtilis, ⁊ diffi
cilis.breuiter dicit Si occaſio-
ne ſalarij ex cauſa mutui promittatur intra tēpus legitimū
poteſt exceptio obijci.⁊ liberatio cōdici.h.d. ¶ Op.j.de nō nu.pe-
cu.l.cū vltra.Sol.quod hic dicit, nō numerate pecunie exceptione
id eſt in factū pro pecunia nō numerata,vt in cōtrarijs. ¶ Op.ſe-
1 cundo,exceptio † nō numerate pecunie tunc habet locū, quādo fit
promiſſio ſpe future numerationis, alias non, vt l.aduerſus ⁊ l.in
cōtractibus.de nō nu.pec.⁊ Inſti.de litera.obl.in prin. ſed hic non
fuit facta ſpe future numerationis, ergo nō habet locum hic exce-
ptio.Huius timore lex noſtra legitur in gl.duob.modis. Quidam
intelligūt ꝙ aduocato fuit promiſſum ex cauſa mutui ſalariū,vltra
debitū modū,⁊ ſic in eo ꝙ plus eſt,datur exceptio nō numerate pe
cunie,ſed etiam cauſe iniuſte,vel verius eſt exceptio ſimulationis.
¶ Sed ad iſtā lec.op.q̄r ſecūdū hoc iſta exceptio poſſet ſemper op
poni,vt l.ij.ff.de cōdi.ſine cau.⁊ j.de cōdic.ob turp.cau.l.j.Huius ti
more,illi qui tenēt iſtā opi.dicūt,ꝙ hic debet ſubaudiri maxime, vt
ſic poſt biēniū nō poſſet op.Alij tenētes aliā opi.dicūt intra biēniū
poteſt opponi,vt creditor habeat probare poſt biēniū, ꝙ deberet
probare debitor aſſerēs,vt l.ſi ex cautione.⁊ l.aſſeueratio.j. de non
nu.pecu.Alij vero huius timore recedūt ab iſta lectura, ⁊ dicunt
quod hic vere loquitur in exceptione nō nu.pecu. vel in factū loco
eius,⁊ dicūt quod in eo quod eſt promiſſum vſqꝫ ad debitū modū,
preiudicat promiſſori poſt biennīū,ante nō.in eo quod eſt promiſ-
ſum vltra nō preiudicat promiſſori,nec ante,nec poſt, vide gl. in fi.
que ponit hāc lec.Queſtio eſt hic, an in eo quod nō excedit debet
incontinēti promiſſori preiudicare,vt l.ſingularia.ff. ſi cer.pet. ⁊ l.ſi
ex pretio.j.ſi cer.pet. Reſpondeo, vt habeatis intellectū huius l.
quandoqꝫ promittitur ex cauſa mutui illud,ꝙ debetur ex alia cau
ſa iam preterita,⁊ finita,⁊ tunc habet locū l.ſi ex pretio.ſi cer.pe.⁊ l.
ſingularia.ff.ſi cer.pet.Quandoqꝫ promittitur ꝙ debetur ex cauſa
futura,tūc,quia promiſſio fit ſpe future cauſe,nō ſpe future nume-
rationis,intra bienniū poteſt obijci exceptio non numerate pecu-
nie,⁊ etiam cauſe non ſecute,vt hic, poſt bienniū non poſſet oppo-
ni,ſed ſi promittitur illud quod non debetur ex aliqua iuſta cauſa
ſed promittitur pretextu alicuius cauſe iniuſte, tūc habet locū ex-
ceptio ſimulationis,vel cōdictio ſine cauſa,vel ex iniuſta cauſa, vt
l.j.j.de cond.ob tur.cau.⁊ hoc ſecūdum aliam lec. ¶ Et ex hoc de-
2 betis intelligere † quando ſtatuta permittūt opponi exceptionem
ſimulationis,de qua ſimulatione loquantur: Certe intelliguntur
quando promitteretur ſpe future cauſe poſtea non ſecute,⁊ tamen
alia cauſa in inſtrumento exprimitur, vt hic, vel pretextu alicuius
cauſe preterite, vel preſentis,turpis,vel inhoneſte.⁊ illa eſt vera ex
ceptio ſimulationis,vt dixi, ſed ſi promitteretur id quod eſt debi-
tum ex vna cauſa vera,⁊ honeſta, ex alia cauſa tunc non obſtaret
exceptio ſimulationis,vt d.l.ſi ex pretio.⁊ l.ſingularia.⁊c.

LEX IIII.

Velamento. Non reſcinditur ſententia, propter
abſentiam aduocati.hoc dicit.

LEX V.

Si qui. Qui de quota litis paciſcitur, ab aduocatio-
nis officio remouetur.h.d.Quero,quid ſi ad-
uocatus non paciſcitur de quota,ſed de certa re: Bul. hic
videtur tenere quod non habeat locum pena huius legis. Cōtra-
rium no.ff.de pac.l.ſumptus.⁊ illa communiter tenetur,⁊c.

ALIA LECTVRA.

Si qui. Aduocatus paciſcens de quota litis repelli-
tur ab aduocatione. h.d. Nota quod dixi in
ſummario. ¶ Querit gl.nunquid ſit licitum de minima par
te:puto quod ſic.Nam tex.dicit,cum graui damno litigatoris, er-
go a contrario,vbi non eſt graue damnum, videtur eſſe licita pa-
ctio de quota litis, quia ceſſat ratio huius l. Et hanc opi. tenuit
Bul.hic,⁊ in l.ſumptus.ff. de pac. dicens quod pactum de quota
litis eſt prohibitum,ſi fiat de dimidia parte,ſecus de minore.Glo.
hic,⁊ in d.l.ſumptus,determinat cōtra.Item querit gl. quid ſi fiat

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

de re certa, ꝛ non de quota. verbi gratia, cum queritur de heredi-
tate, paciſcitur aduocato de dicta hereditate dari vnum fundum
nomine honorarij, nunquid valet? Videtur quod ſic, quia pactum
de quota litis eſt prohibitum. Et in hanc opi. videtur inclinare gl.
hic in fin. Contrarium videtur ſenſiſſe glo. in d. l. ſumptus, quia per
illa reprobatur pactum. Nam ſicut reprobatur pactum de quota
ea ratione, quia ſpe lucri huius faciliter inuitaretur aduocatus ad
calumniam, ꝛ eadem ratio ſit in q. propoſita, vbi pactum ſit de cer-
ta re dicēdum eſt quod ſicut primum pactum eſt reprobatum, ita
ꝛ iſtud. Querit do. Jac. nunquid ſit licitum paciſci de quota litis,
nomine palmarij, ſeu victorie. do. Jac. determinat quod ſit licitum,
cum non reperiatur in iure prohibitum. l. nec non. §. quod eis. ex
quib. cauſ. ma. Poſſes dicere contrarium, quia ea ratione qua re-
probatur pactum de quota vel de certa re, vt ſ. dixi, habet locum
etiam in queſtione propoſita, imo multo magis debet reprobari.
* Nam aduocatus* cogeretur obtinere ſentētiam, iuſte, vel iniuſte.

ADDITIO.

* ALEX. ¶ Col. Nam aduocatus. Hec verba omnino nō quadrāt:
quare legendū putarē: Nam aduocatus vrgeretur obtinere ſenten
tiam iuſte, vel iniuſte. Et hoc dico ex verbis Paul. de Caſt. hic.

LEX VI.

Quiſquis. Breuiter dicit. Non ſit quis aduoca-
tus, ꝛ iudex, inhoneſta verba non di-
cat, a clientulis ſuis encenia non captet, non contrahat
cum illis, amicitiam foueat, gratanter non recipiat: ſed honorarij
cauſa, litem non differat, ſtet, ꝛ non ſedeat. hoc dicit hec lex. Cetera
dic vt in gl. ꝛc.

ALIA LECTVRA.

1 ☞ Aduocatus non debet contrahere cum clientulo.
2 Aduocatus an quis eſſe poſſit, ꝛ iudex diuerſo tempore in vna
cauſa.

Quiſquis. Non poteſt quis in eodem negotio
eſſe aduocatus, ꝛ iudex, hoc primo.
Item aduocatus non debet dicere cōtumeliam partib.
non debet captare a clientulo ſuo encenia, non debet
gratanter recipere, litem non debet differre debet ſtare, ꝛ non de-
1 bet ſedere. h. d. vſque ad fin. ¶ Not. quod † aduocatus non debet
contrahere cum clientulo. Sed quero de ratione huius gl. Dicit,
quia timore litis ſibi daret omnia, quod eſſet incongruum, ſicut
eger medico. ar. l. medicus. de var. ꝛ extraor. cog. ¶ Quero, nūquid
2 † diuerſo tempore poſſit quis in eadem cauſa eſſe aduocatus, ꝛ iu-
dex. Hic aduerte, quia aut queritur, nunquid qui fuit aduocatus
in eadem cauſa, poſſit eſſe iudex. Et dico quod non. Nam ratione
affectionis, quam haberet ad cauſam preſumptio eſſet cōtra eum,
ſed debet cauſam delegare, vt l. Pretor. de iuriſdi. omn. iudic. Aut
queritur, nunquid qui fuit iudex in cauſa, in eadem poſſit eſſe ad-
uocatus. Hoc non reperitur prohibitum, quia tunc ceſſat ratio
predicta, tantam enim affectionem debet habere ad vnam, quan-
tum ad aliam. ¶ Item querit gloſſ. quid ſi a principio non fuit fa-
ctum pactum de ſalario, nunquid poſtea lite pedente poſſit paci-
ſci cum clientulo? Dic vt in gl. que determinat quod ſic.

LEX VII.

a Prouidendum. a In cauſis ex vtraque parte
aduocati debent eſſe equa-
les, aduocatus, qui contemnit aduocationem, priuatur, pars que
hoc procurat, contra eam preſumptio parabatur. hoc dicit.

ADDITIO.

a ¶ Prouidendum. Adde ſecundum Pau. de Caſt. hanc legem eſſe
menti tenendam contra illos, qui faciunt conſuli ab vno doctore,
ꝛ deinde ab alijs omnibus ſubſcribi, vt pars nō poſſit ſe iuuare, qr
debent perdere cauſam, alle. Cy. hic in add. quia ille ſubtrahit par-
ti ſuas probationes, vel defenſiones ſubtrahendo inſtrumenta,
teſtib. minando illos corrumpendo debet perdere cauſam, per l. ſi
de poſſeſſ. j. de prob. ꝛ l. ij. ff. de iure fiſc. ꝛ ibi per Bart. ꝛ facit c. per-
uenit. de teſti. cog. ꝛ quod not. Jmo. in c. intimauit. de teſtib. ꝛ dicit.
Pau. quod hoc forte voluit dicere tex. ibi quod experietur autho-
ritatem iudiciariam a le leſam ꝛ hoc dicit menti tenendum, quia
ſingulare.

ALIA LECTVRA.

4 ☞ Subtrahens defenſam aduerſario, videtur non fouere lici-
tam cauſam.
5 Aduerſarius, qui prohibet examinari teſtes producendos, poteſt
pro conuicto haberi.

Prouidendum. Aduocati debent equali-
ter diuidi inter partes, ꝛ
non debent omnes eſſe boni ex vna parte, ꝛ reliqui pro
alia. Item aduocatus ſine cauſa renuens aduocationem ad peti-
1 tionem partis punitur, ꝛ etiam ipſa pars procurans. h. d. Not. † ꝙ
2 ſcientia nobilitat. ¶ Querit gl. quid de aduocatis hodiernis, † qui
non percipiunt ſalarium a publico, ſed a partib. Gloſſ. que incipit
nobiliſſimos dicit ꝙ non habet locū. Doc. reprehendunt iſtam gl.
quia poſito quod aduocati non percipiant ſalarium a publico, ta-
men ſalarium ꝙ recipiunt a clientulis, ſuccedit loco ſalarij, quod
recipiebant a publico ar. l. fori. j. tit. j. ideo eſt idem. Preterea ratio
huius legis habet locum in aduocatis hodiernis. ¶ Item querit
5 gl. hic dicitur, careat † foro nunquid ipſo iure. Dic per ſententiam,
arg. eorum que no. in l. iubemus. §. economus. ſ. de ſancroſ. eccl. ibi
dum dicit, puniatur, ꝛ arg. eorū que not. in l. ſi quis in tantā. j. vnde
4 vi. ¶ Not. in hac l. tex. dum dicit, † ꝙ ille, qui ſubtrahit defenſionis
copiam aduerſario, videtur nunquam licite fouere cauſam. c. con-
ſtitutis. circa fi. extra de teſt. Ad hoc allegant hanc legē, ex qua vi-
5 detur poſſe probari gl. que eſt in cap. intimauit, extra te teſtib. † Jn
qua dicitur ſi aduerſarius meus impedit teſtes per me producen-
dos examinari, ꝙ aduerſarius meus poteſt pro conuicto haberi.

LEX VIII.

Nemo. Nullus poteſt eſſe aduocatus, qui non ſit Chri-
ſtianus. h. d. in ſumma.

ALIA LECTVRA.

Nemo. Nullus poteſt eſſe aduocatus qui nō eſt Chri-
ſtianus. h. d. in ſumma iſta l. vel ſic. Judeus,
vel non catholicus, nō poteſt eſſe aduocatus, ꝛ iudex eum
admittens punitur. h. d. quod non catholicis non patent porte di-
gnitatis ſequitur ergo quod officium aduocationis eſt dignitas,
vt l. laudabile. j. titu. ij. hinc eſt quod infames repelluntur a poſtu.
vt l. j. §. remouet. ff. de poſtu. ꝛ quaſi per totū. Ex hoc concludas ꝙ
vnus Saracenus, vel Judeus, nō poſſit eſſe poteſtas, vel Rector.
gl. eſt in aut. iuriſiu. ꝙ preſta. ab his col. ij. colligit. ex no. in ru. inſtitu
tionū ſuper verbo, in nomine dñi. Jtem iudeus non poteſt eſſe doc.

De aduocatis diuerſorum iudiciorum. Rubr. VII.

LEX I.

2 ☞ Opponi quando poſſit, quod prius agatur contra aduoca-
tum quam ſententia retractetur. ꝛ nu. 6.
3 Probatio preuaricationis aduocati, an ſufficiat in cauſa contra
principalem.

Si patronum. Breuiter dicit Preua-
ricatio aduocati pro-
bata facit aduocatum puniri ꝛ iterum de cauſa que-
ri non probata, facit accuſantem puniri, ꝛ ſententie
ſtari. h. d. ¶ Oppo. de l. minor autem. §. j. ff. de mino.
Tres dantur ſo. vna, quod iſta concordat cum illa ꝙ de nouo in-
quiritur de cauſa petita reſtitutione. Alij dicūt ꝙ ſiquidē aduoca-
tus allegaret pro aduerſa parte, ipſo iure ſententia reſcinditur vt
hic. Si vero pro aduerſa parte nō allegauit ſed omiſit dicēda pro
cauſa ſua, tūc hꝫ locū reſtitutio, vt in contrario. Tertij dicunt, aut
fuit corruptus pecunia, ꝛ ſententia eſt ipſo iure nulla, vt hic, ꝛ l. ve
nales. j. quando prouoca. non eſt neceſ. Aut precibus, ꝛ tunc ſen-
tentia non ipſo iure eſt nulla, vt l. contraria. ꝛ l. ſeruo inuito. §. cum
pretor. ad treb. Pet. tenet primā opi. reprobatis alijs diſtinctionib.
Nam illa diſtinctio an fuerit corruptus pecunia, vel non, non repe
ritur, niſi in iudice, ſecus in aduocato. Reſpondeo qr in eo nō ſub-
ſtantiatur iudicium, ſed in actore, reo, ꝛ iudice. Et iſtam opin. Pet.
puto veram. ¶ Op. ꝛ videtur ꝙ ſententia ipſo iure ſit nulla, vt l. ſi
pretor. §. Marcellus. de iudi. Gl. fatetur contrarium, ſi aduocatus
1 fuit corruptus dolo aduerſarij. Certe † ad hoc vt ſententia ſit ipſo
iure nulla propter corruptionem aduocati tria requiruntur. Pri-
mo, ꝙ dolus aduerſarij corrūpentis interceſſerit. Secūdo ꝙ aduo
catus falſas allegationes corruptus fecerit. Tertio, ꝙ ſententia
fuerit lata cōtra abſentē, vt d. l. ſi pretor. §. Marcel. Cū ergo iſta lex
loquatur generaliter ꝙ ſentētia reſcinditur, quādo aduocatus fuit
corruptus, intelligatur ꝙ reſcinditur per reſtitutionē, vt cōprehen
dantur omnes caſus. ¶ Op. ꝙ nō habeat locū reſtitutio, qr habet
locum actio de dolo vt l. elegāter. §. ſi dolo malo procur. ff. de dolo.
Solu. Reſtitutio habet locū ad ipſam actionē primā ſeu ad ipſam
cauſam. actio de dolo habet locū ad cetera damna, vt l. contraria.
¶ Ad idē op. ꝛ videtur ꝙ debeat agi actionē prima, ꝛ ſi excipiatur
de ſentētia, replicetur de dolo, vt ff. de dolo l. cū a te. Gl. ꝛ doc. non
ſoluunt. Dico ſic ibi loquitur quando fuit corruptus procurator
in quo iudiciū ſuſtentabatur, hic quando fuit corruptus aduoca-
tus, in cuius perſona nō ſuſtētatur iudiciū. ¶ Itē op. extra gl. ꝛ vi-
2 detur † ꝙ prius debeat agi cōtra ipſum aduocatū corruptū quā re-
deat ad actionē, vt l. ꝛ eleganter. §. pe. ff. de dolo. ꝛ arg. l. fi. in prin. ff.
de eo per quē fac. erit. So. Jllud procedit quādo aduocatus eſſet
corrupt9 abſqꝫ dolo partis, ſed ſi fuerit corrupt9 dolo aduerſarij,
nō poteſt opponere ꝙ agat primo ꝯtra aduocatū, cū fuerit in pari
dolo. ¶ Op. ad ſecūdā partē hic innuit ꝙ eo ipſo, ꝙ quis nō pro-
bat, calūniat. ꝛc. ſed cōtra. ff. ad Turpil. l. j. §. j. Sol. in hoc ſunt opi-
nio. inter gl. noſtras. ꝛ Cy. circa hoc dicit multa Tu dicas breuiter.
vt dicit gloſſ. in l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui no. infami.

¶ Vltimo

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN